

Arrest

nr. 282 437 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 20 mei 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 mei 2022 tot teruggedrijving ('bijlage 11') en tot intrekking van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. ZAMANI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. KARAGIANNIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 mei 2022 komt verzoeker met vlucht SN278 afkomstig uit Accra, Ghana, aan op de nationale luchthaven van Zaventem. Na grenscontrole beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot intrekking van het visum van verzoeker en tot teruggedrijving.

De beslissing tot intrekking van het visum luidt als volgt:

*"Op verzoek van de gemachtigde Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
Heeft / hebben / werd
uw visum onderzocht. Nummer 020602026, afgegeven: 05.01.2022.*

het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende reden(en):

2. het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 34, 2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode) Betrokkene verklaart voor zakelijke doeleinden naar Portugal door te reizen. Hij legt een doorreisticket via Berlijn (Duitsland) naar Lissabon (Portugal) voor. Betrokkene is in het bezit van een Schengenvisum afgeleverd door de Spaanse ambassade in Accra. Het visum werd volgens het "VIS" (Visum Information System) afgeleverd voor een toeristisch verblijf in Spanje. Betrokkene is met dit visum dd. 10.03.2022 via Lissabon toegekomen en verklaart dat hij ook het visum toen gebruikt heeft voor zaken in Portugal. Afgaande op deze gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden van zijn visum (zakelijk reismotief Portugal – visum toerisme Spanje).

Verder is betrokkene initieel niet in het bezit van een hotelreservatie. Hij verklaart in eerste instantie bij een zakenpartner op deze zijn thuisadres te zullen verblijven en nadien toont hij een hotelreservatie van 10.05.2022 tot 17.05.2022. Echter betrokkene is in het bezit van een terugkeerticket dd. 09.06.2022 vanuit Berlijn via Amsterdam (Nederland) naar Accra. Hij is niet in het bezit van een vervoersbewijs vanuit Lissabon naar Amsterdam.

Betrokkene verklaart met de genaamde Robin woonachtig in Portugal zaken te doen. Hij is echter niet in het bezit van uitnodigingen en buiten WhatsApp berichten beschikt hij niet over authentieke zakelijke documenten (businesscard, facturen, folders, brochures, ...)

Afgaande op deze gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden van zijn visum en de toegangsvoorwaarden volgens artikel 6 van de Schengengrenscore.

7. u wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde of de binnenlandse veiligheid (artikel 32, 1, a), VI en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Betrokkene is in het bezit van een vaccinatiecertificaat met een laatste vaccinatie dd. 24.05.2021. Volgens KB dd. 10.03.2022 dient de laatste vaccinatiedoses te zijn toegediend 270 dagen voor aankomst. Betrokkene voldoet zodoende niet volgens KB dd. 10.03.2022 aan de voorwaarden voor binnenkomst en doorreis te België."

De beslissing tot terughrijving is daarnaast gemotiveerd als volgt:

Op 10/05/22 om 11:05 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel-Nationaal, werd door ondergetekende, [B.J.]

de heer / mevrouw :

naam [I.] voornaam [P. C.]

geboren op [...] te [...] geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Ghana

houder van het document nationaal paspoort van Ghana nummer [...]

afgegeven te PASSPORT OFFICE op : 09.08.2021

houder van het visum nr. 02060206 van het type C afgegeven door Spaanse ambassade in Accra geldig van 10.01.2022 tot 09.01.2023 voor een duur van 90 dagen, met het oog op : toerisme

afkomstig uit Accra met SN278 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en)

:

x (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart voor zakelijke doeleinden naar Portugal door te reizen. Hij legt een doorreisticket via Berlijn (Duitsland) naar Lissabon (Portugal) voor. Betrokkene is in het bezit van een Schengenvisum afgeleverd door de Spaanse ambassade in Accra. Het visum werd volgens het "VIS" (Visum Information System) afgeleverd voor een toeristisch verblijf in Spanje. Betrokkene is met dit visum dd. 10.03.2022 via Lissabon toegekomen en verklaart dat hij ook het visum toen gebruikt heeft voor zaken in Portugal. Afgaande op deze gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden van zijn visum (zakelijk reismotief Portugal – visum toerisme Spanje).

Verder is betrokkene initieel niet in het bezit van een hotelreservatie. Hij verklaart in eerste instantie bij een zakenpartner op deze zijn thuisadres te zullen verblijven en nadien toont hij een hotelreservatie van 10.05.2022 tot 17.05.2022. Echter betrokkene is in het bezit van een terugkeerticket dd. 09.06.2022 vanuit Berlijn via Amsterdam (Nederland) naar Accra. Hij is niet in het bezit van een vervoersbewijs vanuit Lissabon naar Amsterdam.

Betrokkene verklaart met de genaamde Robin woonachtig in Portugal zaken te doen. Hij is echter niet in het bezit van uitnodigingen en buiten WhatsApp berichten beschikt hij niet over authentieke zakelijke documenten (businesscard, facturen, folders, brochures, ...)

Afgaande op deze gegevens blijkt dat betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden van zijn visum en de toegangsvoorwaarden volgens artikel 6 van de Schengengrenscore.

x (I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is in het bezit van een vaccinatiecertificaat met een laatste vaccinatie dd. 24.05.2021. Volgens KB dd. 10.03.2022 dient de laatste vaccinatiedoses te zijn toegediend 270 dagen voor aankomst. Betrokkene voldoet zodoende niet volgens KB dd. 10.03.2022 aan de voorwaarden voor binnenkomst en doorreis te België."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve wijst de Raad erop dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft gegeven (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij is gegriefd door de bestreden rechts-handeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

3.2. Het is niet betwist dat verzoeker op 22 mei 2022 werd teruggedreven naar Ghana. Bijgevolg heeft de bestreden beslissing tot terugnrijving reeds volledige uitvoering gekregen.

3.3 Op de zitting erkent verzoeker dat zijn belang is teloorgegaan voor zover het beroep is gericht tegen de beslissing tot terugnrijving. Zoals dit ook wordt beargumenteerd in de syntheseseminarie, wenst verzoeker wel te volharden in zijn belang bij het beroep voor zover dit is gericht tegen de beslissing tot intrekking van het visum. Hij wijst er immers op dat zijn visum afgeleverd door Spanje geldig was tot 9 januari 2023. Ter zitting is verweerder het er mee eens dat verzoeker nog een belang kan doen gelden bij het aanvechten van de beslissing tot intrekking van zijn visum.

3.4. Gelet op wat voorafgaat, oordeelt de Raad dat het beroep onontvankelijk is, wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang, voor wat betreft de beslissing tot terugnrijving. Het beroep wordt enkel nog onderzocht voor wat betreft de beslissing tot intrekking van het visum.

4. Onderzoek van het beroep voor zover gericht tegen de beslissing tot intrekking van het visum

4.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 34, lid 2 van de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de Visumcode), van artikel 3 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In zijn synthesesemorie vat hij het middel samen als volgt:

“A.

Artikel 34, lid 2 van Visumcode vermeldt als volgt:

“2. Een visum wordt ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt. Een visum wordt in beginsel ingetrokken door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat die het heeft afgegeven. Een visum kan door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat worden ingetrokken; in dat geval worden de autoriteiten van de lidstaat die het visum heeft afgegeven van de intrekking in kennis gesteld.

3. Een visum kan worden ingetrokken op verzoek van de visumhouder. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat die het visum heeft afgegeven worden van de intrekking in kennis gesteld.

4. Het feit dat de houder van een visum aan de grens niet alle in artikel 14, lid 3, bedoelde bewijsstukken kan overleggen, leidt niet automatisch tot een besluit tot nietigverklaring of intrekking van het visum.

5. Indien een visum wordt nietig verklaard of ingetrokken, wordt daarop het stempel „NIETIG VERKLAARD” of „INGETROKKEN” aangebracht en worden het optische variabele kenmerk van de visumsticker, het veiligheidskenmerk „latent-beeldeffect” en het woord „visum” ongeldig gemaakt door middel van een doorhaling.

6. De beslissing tot nietigverklaring of intrekking van een visum en de gronden waarop deze is gebaseerd, wordt aan de aanvrager kenbaar gemaakt door middel van het standaardformulier van bijlage VI.

7. Visumhouders van wie het visum is nietig verklaard of ingetrokken, hebben een recht van beroep tenzij het visum overeenkomstig lid 3 op zijn verzoek ingetrokken is. Het beroep wordt ingesteld tegen de lidstaat die de beslissing over de nietigverklaring of intrekking heeft genomen. De nationale wetgeving van die lidstaat is op het beroep van toepassing. De lidstaten verstrekken de aanvragers informatie over de beroepsprocedure, zoals gespecificeerd in bijlage VI.

8. Informatie over een nietig verklaard of ingetrokken visum wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig artikel 13 van de VIS-verordening.”

Artikel 3, lid 1, 3° Vreemdelingenwet vermeldt als volgt:

“1 Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfs-omstandigheden van het voorgenomen verblijf;”

Artikel 3, lid 1, 6° en 7° Vreemdelingenwet vermeldt als volgt:

“6° wanneer hij geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

7° wanneer hij geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;”

B.

- Beslissing tot terugdrijving d.d. 10 mei 2022 werd gemotiveerd als volgt (stuk 1):

[...]

In de bestreden beslissing komt de DVZ dan ook volledig onjuist tot besluit dat afgaande van de gegevens van verzoeker hij niet voldoet aan de toegangsvoorwaarden van artikel 6 van de Schengengrenscore.

- Beslissing tot intrekking van het Schengenvisum van verzoeker d.d. 10.01.2022 en geldig tot 09.01.2023 werd op dezelfde wijze gemotiveerd (stuk 1).

C. Grieven

C.1.

Ten eerste, dient te worden opgemerkt dat artikel 6 van de Schengengrenscore uitdrukkelijk als volgt vermeldt:

“Artikel 6 Toegangsvoorwaarden voor onderdanen van derde landen

1. Voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de lidstaten van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen, waarbij voor iedere dag van het verblijf de 180 voorafgaande dagen in aanmerking worden genomen, gelden voor onderdanen van derde landen de volgende toegangsvoorwaarden:

a) in het bezit zijn van een geldig reisdocument of van een document dat de houder recht geeft op grensoverschrijding en dat aan de volgende criteria voldoet:

- i) het is geldig tot minstens drie maanden na de voorgenomen datum van vertrek uit het grondgebied van de lidstaten. In gemotiveerde spoedeisende gevallen mag echter van deze verplichting worden afgezien;
- ii) het is afgegeven in de voorafgaande tien jaar;
- b) indien vereist op grond van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad (1), in het bezit zijn van een geldig visum, behalve indien zij houder zijn van een geldige verblijfsvergunning of een geldig visum voor verblijf van langere duur;
- c) het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;
- d) niet met het oog op weigering van toegang in het SIS gesignaleerd zijn;
- e) niet worden beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name niet om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staan in de nationale databanken van de lidstaten.

2. Voor de uitvoering van lid 1 geldt de inreisdatum als de eerste dag van verblijf op het grondgebied van de lidstaten en de uitreisdatum als de laatste dag van verblijf op het grondgebied van de lidstaten. Perioden van verblijf die zijn toegestaan op grond van een verblijfsvergunning, of een visum voor verblijf van langere duur worden bij de berekening van de verblijfsduur op het grondgebied van de lidstaten niet in aanmerking genomen.

3. Bijlage I bevat een niet-uitputtende lijst van bewijsstukken die de grenswachter van de betrokken onderdaan van een derde land kan verlangen om na te gaan of aan de in lid 1, onder c), vermelde voorwaarden is voldaan.

4. Bij de beoordeling van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor kost en inwoning in de betrokken lidstaat of lidstaten, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen.

De door elk van de lidstaten vastgestelde richtbedragen worden meegedeeld aan de Commissie, overeenkomstig artikel 39.

De aanwezigheid van voldoende bestaansmiddelen kan worden beoordeeld aan de hand van contant geld, reischeques en creditcards die de onderdaan van een derde land in bezit heeft. Borgstellingen, voor zover het nationale recht daarin voorziet, en garantstellingsverklaringen van de gastheer/-vrouw als gedefinieerd in het nationale recht, ingeval de onderdaan van een derde land bij een gastheer/-vrouw verblijft, kunnen eveneens als bewijs van voldoende middelen van bestaan gelden.

5. In afwijking van lid 1:

a) wordt onderdanen van derde landen die niet aan alle in lid 1 genoemde voorwaarden voldoen, maar wel houder zijn van een verblijfsvergunning of een visum voor verblijf van langere duur, toegang verleend tot het grondgebied van de andere lidstaten met het oog op doorreis zodat zij het grondgebied kunnen bereiken van de lidstaat die de verblijfsvergunning of het visum voor verblijf van langere duur heeft afgegeven, tenzij hun namen zijn vermeld op de nationale signaleringslijst van de lidstaat waarvan zij de buitengrenzen willen overschrijden, en de signalering vergezeld gaat van instructies om de binnenkomst of doorreis te weigeren;

b) kan onderdanen van derde landen die voldoen aan de in lid 1 genoemde voorwaarden, met uitzondering van de voorwaarde onder b), en zich melden aan de grens, toegang tot het grondgebied van de lidstaten worden verleend, indien aan de grens een visum wordt afgegeven overeenkomstig de artikelen 35 en 36 van Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad (1). De lidstaten stellen statistieken over aan de grens afgegeven visa op overeenkomstig artikel 46 van en bijlage XII bij Verordening (EG) nr. 810/2009.

Indien het niet mogelijk is op het document een visum aan te brengen, wordt het visum, bij wijze van uitzondering, op een apart blad aangebracht dat aan het document wordt gehecht. In dat geval wordt gebruikgemaakt van het bij Verordening (EG) nr. 333/2002 van de Raad (2) vastgestelde uniforme model voor formulieren voor de aanbrenging van het visum;

c) kan onderdanen van derde landen die niet aan een of meer van de in lid 1 genoemde voorwaarden voldoen, door een lidstaat toegang tot zijn grondgebied worden verleend op grond van humanitaire overwegingen, om redenen van nationaal belang of wegens internationale verplichtingen. Indien de betrokken onderdaan van een derde land gesignaleerd staat als bedoeld in lid 1, onder d), stelt de lidstaat die hem toegang tot zijn grondgebied verleent, de overige lidstaten daarvan in kennis.”

C.1.a.

Gelet op voormeld artikel heeft verzoeker tijdens de Belgische grenscontrole zijn visum (type C) dat werd afgeleverd door de Spaanse overheid conform artikel 2.2. Visumcode en geldig tot 9 januari 2023 (stuk 2) overhandigd aan de Belgische grensambtenaar voor controle.

Artikel 2.2. Visumcode vermeldt uitdrukkelijk als volgt:

“2. „visum”: een door een lidstaat afgegeven machtiging tot:

a) doorreis over het grondgebied van de lidstaten of een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de lidstaten van ten hoogste drie maanden binnen een periode van zes maanden vanaf de datum van eerste binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten;

b) doorreis via de internationale transitzones van luchthavens van de lidstaten;”

Uit voormeld artikel 2.2. Visumcode blijkt derhalve dat het visum van verzoeker hem het recht geeft met zijn visum vrij te reizen op het Schengengebied. Dit visum is dan ook conform artikel 6, 1, b van Schengengrenscore. De gevolgtrekking van de DVZ dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van zijn visum (zakelijk reismotief Portugal – visum toerisme Spanje) is dan ook onwettig en blijkt geenszins uit artikel 6 van Schengengrenscore. Verder blijkt ook geenszins uit voormelde verordeningen dat een visum type C enkel voor toeristische doeleinden zou kunnen worden gebruikt en niet voor professionele redenen. De interpretatie die de DVZ aan voormelde verordeningen geeft is dan ook niet correct.

Verder werd evenmin rekening gehouden met de verklaring van verzoeker waarin hij duidelijk heeft aangegeven dat hij zich enkel in transit bevond in België voor vakantie redenen. Hij verklaarde uitdrukkelijk als volgt (stuk 3):

“Do you have any reason why you could not return to your country of origin? If yes which reason?

No I was just transiting in Belgium for holiday to return in two weeks, besides this is my third time travelling to Europe and return back to Ghana”

C.1.b.

De bestreden beslissing vermeldt verder dat verzoeker initieel niet in het bezit was van de hotel-reservatie en dat hij deze nadien toonde. Deze hotelreservatie was geldig van 10.05.2022 tot 17.05.2022 (stuk 4). Uit de bestreden beslissing blijkt verder niet dat de DVZ rekening heeft gehouden met het contant geld dat verzoeker bij zich had. Verzoeker beschikt derhalve over een bedrag van 3.500,00 EUR (stuk 5) als contact geld EN een kredietkaart (stuk 6) beide werden medegegeerd aan de Belgische grenscontrole om aan te tonen dat hij wel degelijk over voldoende persoonlijke bestaansmiddelen beschikte om zijn verblijfsduur te kunnen bekostigen. Deze persoonlijke bestaans-middelen van verzoeker overstijgt bovendien de richtlijn die de DVZ op zijn website hanteert. Deze richtlijn vermeldt als volgt:

“Bijlage 18 van de visumhandleiding]

Voor een verblijf van korte duur in België moet een persoon over een bedrag van minstens 45 euro (€) per dag, indien hij bij vrienden of familie verblijft, en een bedrag van 95 euro (€) per dag, voor een verblijf in een hotel, beschikken.”¹

Daarenboven beschikt verzoeker ook over het terugkeerticket naar Accra (Ghana) (stuk 7). Verzoeker schikt dan ook over voldoende middelen van bestaan conform artikel 6, 1, c van Schengengrenscore.

1.C.c.

De bestreden beslissing vermeldt verder dat verzoeker niet over een geldig vaccinatiecertificaat beschikt. Dit betreft schending van de bewijskracht van het testcertificaat dat verzoeker heeft overhandigd aan de grensambtenaar (stuk 8). Uit dit certificaat blijkt duidelijk dat verzoeker een COVID test heeft ondergaan voor zijn komst in het Schengengebied, zijnde op 9 mei 2022 en dat het resultaat van de test vervolgens negatief was waaruit derhalve duidelijk kan worden afgeleid dat verzoeker niet besmet is met COVID virus (stuk 8). Uit het KB va 10.03.2022 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen blijkt uitdrukkelijk als volgt:

“Art.4 Eenieder, vanaf de leeftijd van 12 jaar, die op het Belgisch grondgebied toekomt en die geen hoofdverblijfplaats heeft in België, dient te beschikken over een vaccinatie-, test- of herstelcertificaat. Desgevallend is de vervoerder ertoe gehouden te controleren dat deze personen, voorafgaand aan de boarding, een vaccinatie-, test- of herstelcertificaat voorleggen.

(...)”

[...]

Aldus wordt er een juist document overhandigd door verzoeker om aan te tonen dat hij geen gevaar vormt voor de openbare veiligheid conform artikel 6, 1, e van Schengengrenscore.

C.2.

Ten tweede, dient te worden opgemerkt dat artikel 34, punt 4 van Visumcode trouwens uitdrukkelijk vermeldt dat als de houder van een visum aan de grens niet aan alle afgiftevoorwaarden van een visum voldoet dat zijn visum NIET automatisch kan worden ingetrokken. Dit artikel vermeldt uitdrukkelijk als volgt:

“4. Het feit dat de houder van een visum aan de grens niet alle in artikel 14, lid 3, bedoelde bewijsstukken kan overleggen, leidt niet automatisch tot een besluit tot nietigverklaring of intrekking van het visum.”

Gelet op het voorgaande voldoet verzoeker bovendien aan alle afgiftevoorwaarden. De bestreden beslissing steunt derhalve niet op alle gegevens van het administratieve dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Hoewel het principe van zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat de gemachtigde van de minister de verplichting heeft om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in

dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (zie RvV nr. 224 105 van 18 juli 2019). In casu is dit dus niet gebeurd.

Op 10 juni 2022 werd door Uw Raad medegedeeld aan de raadvrouw van verzoeker dat verwerende partij verzuimd heeft om een nota in te dienen. De bestreden beslissing werd evenmin ingetrokken. Verzoeker diende terug te keren naar zijn land van herkomst, doch heeft hij steeds er belang bij dat de beslissing tot intrekking van het Schengenvisum dat werd afgeleverd door Spanje en geldig tot 9 januari 2023 wordt vernietigd. Verzoeker heeft er belang bij dat deze beslissing wordt vernietigd, omdat hij dit visum wenst te gebruiken tot zijn einddatum, zijn tot 9 januari 2023. Gelet op het voorgaande werd dit Schengenvisum van verzoeker onterecht ingetrokken. Dit kan niet worden weerhouden en dient dan ook door Uw Raad te worden vernietigd.

Gelet op het voorgaande kan dus eveneens worden aangenomen dat de DVZ zijn verplichting om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding niet heeft nagekomen. Verwerende partij heeft niet eens een antwoordnota neergelegd om op de argumenten van verzoeker te antwoorden. Er werd dus door de DVZ geen rekening gehouden met het zorgvuldigheidsbeginsel bij het nemen van de bestreden beslissing, daar hij geen rekening heeft gehouden met alle gegevens van het dossier en de correcte toepassing van de desbetreffende wetgeving.

‘De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen’ (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist en/of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven.”

4.2. In de mate dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 3 van de Vreemdelingenwet, wordt opgemerkt dat dit artikel de rechtsgrond is van de beslissing tot terugdrijving. Nu het beroep niet ontvankelijk is voor zover het is gericht tegen deze bestreden beslissing, dient niet te worden ingegaan op deze opgeworpen schending.

4.3. De beslissing tot intrekking van het visum is genomen in toepassing van artikel 34, lid 2 van de Visumcode, dat luidt als volgt:

“Een visum wordt ingetrokken indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt. Een visum wordt in beginsel ingetrokken door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat die het heeft afgegeven. Een visum kan door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat worden ingetrokken; in dat geval worden de autoriteiten van de lidstaat die het visum heeft afgegeven van de intrekking in kennis gesteld.”

Artikel 34, lid 4 van de Visumcode bepaalt:

“Het feit dat de houder van een visum aan de grens niet alle in artikel 14, lid 3, bedoelde bewijsstukken kan overleggen, leidt niet automatisch tot een besluit tot nietigverklaring of intrekking van het visum.”

Artikel 14, lid 1 van de Visumcode vermeldt de verschillende documenten die aanvragers van een eenvormig visum moeten voorleggen, waaronder documenten waaruit het doel van de reis blijkt alsook documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien. In lid 3 van dit artikel wordt verwezen naar een in de bijlage II opgenomen niet-limitatieve lijst van bewijsstukken die het consulaat van de aanvrager kan verlangen om te verifiëren of hij voldoet aan de voorwaarden. Specifiek voor reizen in het kader van toerisme of met een privékarakter wordt in bijlage II bij de Visumcode de volgende niet-limitatieve lijst van bewijsstukken voorzien:

“voor reizen in het kader van toerisme of met een privékarakter:

a) documenten met betrekking tot huisvesting:

- een uitnodiging van de eventuele gastheer/gastvrouw;

- een document van de instelling die logies verstrekt of elk ander geschikt document waaruit de beoogde accommodatie blijkt;

b) documenten met betrekking tot de reisroute:

- bevestiging van de boeking van een georganiseerde reis of elk ander geschikt document waaruit de voorgenomen reisplannen blijken;

- in geval van doorreis: visum of inreisvergunning voor het derde land van bestemming; tickets voor de verdere reis;”.

Artikel 21, lid 3 van de Visumcode voorziet nog het volgende:

“Wanneer het consulaat controleert of de aanvrager voldoet aan de inreisvoorwaarden, gaat het na:

a) of het overgelegde reisdocument niet vals, nagemaakt of vervalst is;

b) of de aanvrager het doel van en de voorwaarden voor het voorgenomen verblijf heeft aangetoond, alsook of de aanvrager over de middelen van bestaan beschikt om in zijn levensonderhoud te voorzien, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen;

c) of de aanvrager gesignaleerd staat in het Schengeninformatiesysteem (SIS) met het oog op weigering van toegang;

d) of de aanvrager al dan niet wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

e) of de aanvrager, indien van toepassing, in het bezit is van een toereikende en geldige medische reisverzekering.”

4.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

4.5. De bestreden beslissing tot intrekking van het visum steunt op twee motieven. Een eerste motief luidt dat verzoeker het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende heeft aangetoond. Er wordt toegelicht dat verzoeker in het bezit is van een door Spanje afgeleverd Schengenvisum dat volgens het VIS (“Visum Information System”) werd afgeleverd voor een toeristisch verblijf in Spanje, terwijl verzoeker aan de grenspolitie verklaarde voor zakelijke doeleinden naar Portugal door te reizen. Nog wordt vastgesteld dat verzoeker weliswaar verklaarde zaken te doen met een zekere Robin die in Portugal woont, maar hij *“niet in het bezit [is] van uitnodigingen en buiten WhatsApp berichten [...] niet [beschikt] over authentieke zakelijke documenten (businesscard, facturen, folders, brochures, ...)”*. Verder wordt gemotiveerd dat verzoeker initieel niet in het bezit was van een hotelreservatie en hij verklaarde bij voormelde zakenpartner op zijn thuisadres te zullen verblijven, om vervolgens toch een hotelreservatie voor te leggen van 10 mei 2022 tot 17 mei 2022. Hierbij wordt er nog op gewezen dat verzoeker pas op 9 juni 2022 een terugkeerticket heeft vanuit Berlijn via Amsterdam naar Accra en hij niet in het bezit is van een vervoersbewijs voor een reis vanuit Lissabon naar Amsterdam. Op basis van deze gegevens wordt besloten dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van zijn visum en de toegangsvoorwaarden volgens artikel 6 van de Schengengrenscore. In een tweede motief wordt gesteld dat verzoeker door één of meer lidstaten wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid. In dit verband wordt gemotiveerd dat het door verzoeker voorgelegde vaccinatiecertificaat aangeeft dat hij een laatste vaccinatie had op 24 mei 2021, terwijl volgens het koninklijk besluit van 10 maart 2022 de laatste vaccinatiedosis dient te zijn toegediend binnen de 270 dagen voor aankomst. Er is volgens verweerder bijgevolg niet voldaan aan de voorwaarden voor binnenkomst en doorreis in België.

4.6. De vaststellingen die verweerder ertoe hebben gebracht te besluiten dat verzoeker het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet aannemelijk heeft kunnen maken en dat hij niet langer voldoet aan de voorwaarden van zijn visum, zoals hierboven weergegeven, vinden steun in het verslag van de grenspolitie zoals dit is opgenomen in het administratief dossier. Hierin kan worden gelezen als volgt:

“Uit zijn/haar/hun verklaring begrijpen wij het volgende :

- Betrokkene reist alleen en is aankomende passagier vanuit Accra (Ghana).*
- Betrokkene verklaart voor zakelijke doeleinden naar Portugal te reizen. Hij handelt in kledij. Hij laat kledij in Portugal aanmaken voor verdere verkoop in Ghana.*
- Betrokkene is in het bezit van een instapkaart voor een aansluitende vlucht naar Berlijn. Daarnaast heeft hij nog een elektronisch ticket met doorreis vanuit Berlijn via München naar Lissabon.*
- Betrokkene heeft een terugreisticket op datum van 09/06/2022 van Berlijn via Amsterdam naar Accra.*
- Betrokkene is in het bezit van 3.500 EUR cash en een MasterCard die geldig is tot 08/2024.*

- Betrokkene heeft 1 kleine draagtas en 1 stuk handbagage en daarnaast nog 1 stuk ingecheckte bagage.
- Betrokkene is niet in het bezit van enige hotelreservatie.
- Betrokkene heeft een vaccinatiecertificaat, waarop 2 inentingen met AstraZeneca staan vermeld (te zien via QR-code).

[...] Vaststellingen en info :

- Betrokkene heeft een vaccinatiecertificaat van Ghana met leesbare QR-code. Hieruit blijkt dat betrokkene tweemaal werd gevaccineerd met het AstraZeneca vaccin. De laatste vaccinatie dateert evenwel van 24/05/2021. Bijgevolg is betrokkene onvoldoende gevaccineerd.
 - Betrokkene heeft het huidige, nog geldige Spaanse visum waarmee hij reist reeds 1x gebruikt op 10/03/2022 voor een binnenkomst in Portugal (Lissabon). Het betreft een Spaans visum voor toeristische redenen. Betrokkene vertelt evenwel dat hij het visum voor dezelfde redenen toen heeft gebruikt als nu, nl. voor zakelijke doeleinden.
 - Betrokkene heeft eveneens een vervallen Spaans visum, waarmee hij op 13/11/2021 in Nederland binnenkwam en vanuit Brussel terug vertrok op 22/11/2021.
 - Uit het gesprek met betrokkene blijkt dat hij zelf zijn tickets niet heeft aangekocht ; deze zouden geregeld zijn door een travel agent. Zo weet betrokkene niet dat hij vanuit Berlijn eerst nog moet transiteren via Munchen alvorens hij zijn eindbestemming, Lissabon, bereikt.
 - Betrokkene verklaart dat hij het terugkeerticket mogelijks niet zal gebruiken. Hij wil immers niet langer dan een week in Europa blijven. Hij heeft evenwel nog geen andere terugkeerticket. Zelfs al zou hij het huidige terugkeerticket op datum van 09/06/2022 (Berlijn-Amsterdam-Accra) willen gebruiken, is betrokkene nog niet in het bezit van een ticket voor de vlucht van Lissabon naar Berlijn.
 - Betrokkene verklaart al een drietal jaren zaken te doen in de kledingindustrie en dit met een zekere Robin, een Portugees. Deze persoon zou het terugkeerticket van betrokkene regelen.
 - Als wij vragen of betrokkene ons bewijzen kan voorleggen van de handel die hij drijft met deze Robin, duurt het even alvorens hij ons een door Robin doorgestuurde foto voorlegt. Volgens betrokkene betreft dit een factuur van een vorige bestelling bij Robin uit 2019. Als wij evenwel naar de datum op de factuur kijken, staat er 20/04/2022 op vermeld. In het WhatsApp bericht waarbij deze valse factuur werd doorgestuurd aan betrokkene, vraagt de genaamde Robin eerst nog aan betrokkene hoe zijn bedrijf heet in Ghana. Ook dit houdt totaal geen steek, aangezien beiden al een drietal jaar samen zaken zouden doen.
- Voorts kan betrokkene ons enkel nog een WhatsApp bericht tonen waarbij tussen betrokkene en Robin enkele foto's van kledingstukken worden uitgewisseld. Vreemd hierbij is echter dat de genaamde Robin aan betrokkene vraagt of hij 'the job' kan doen i.p.v. omgekeerd.
- Hoewel betrokkene verklaart dat hij in Lissabon op hotel zou logeren, kan hij geen hotelreservatie voorleggen. Hij zegt dat Robin dit zou regelen. Even later laat betrokkene ons weten dat Robin hem zijn thuisadres heeft doorgestuurd, alwaar hij zou kunnen verblijven. Het aanvankelijke verhaal houdt dus geen steek.
 - Betrokkene laat ons nog andere WhatsApp communicatie tussen hem en Robin zien om zijn geloofwaardigheid te versterken, doch de inhoud van deze communicatie is op zijn minst gezegd vreemd: 'rijbewijs – legalisatie gerecht – buitenlandse zaken – 600 USD
Stempel Portugese ambassade – 100 USD – 50 EUR – 50 Gh cedis'
- Dit bericht maakt betrokkene aan de genaamde Robin over en verklaart hierover dat Robin hem gevraagd had om het een en andere uit te zoeken voor hem in Ghana voor wat betreft legalisaties.
- De ingecheckte bagage moet op het moment van verzending van onderhavig verslag aan DVZ nog worden gerecupereerd en zal via de douane aan een controle worden onderworpen. Indien er bijkomend nog iets zou worden vastgesteld, zal dit tot een heropening leiden.
 - Net voor het verzenden van dit verslag komt betrokkene met een WhatsApp bericht van zijn travel agent waaruit moet blijken dat er toch een hotel zou zijn geboekt voor betrokkene van 10/05/2022 tem 17/05/2022. Ook deze datum stemt niet overeen met het oorspronkelijke terugkeerticket."

4.7. Verzoeker betoogt dat zijn door Spanje afgegeven Schengenvisum hem het recht geeft om vrij te reizen op het Schengengrondgebied en er te verblijven gedurende ten hoogste drie maanden. Hij is van mening dat de gevolgtrekking van verweerder dat hij niet voldoet aan de voorwaarden van zijn visum dan ook onwettig is. Hij stelt dat een Schengenvisum niet enkel voor toeristische reizen, maar ook voor professionele redenen kan worden gebruikt. Hij betoogt nog dat geen rekening is gehouden met zijn verklaring dat hij zich enkel in transit bevond in België voor vakantieredenen en dat hij na twee weken zou terugkeren.

Verzoeker betwist evenwel het motief niet dat het Schengenvisum waarmee hij het Schengengrondgebied wenste te betreden hem werd afgegeven met het oog op een toeristisch verblijf in Spanje. In de beslissing tot intrekking van het visum wordt niet gesteld dat een Schengenvisum niet ook zou kunnen worden gebruikt voor professionele redenen, maar wel dat aan verzoeker een Schengenvisum werd afgegeven voor een toeristisch verblijf in Spanje, terwijl verzoeker bij de grenscontrolediensten verklaart voor zakelijke doeleinden naar Portugal te reizen. Verzoeker betwist niet dat het bij de visumaanvraag opgegeven toeristische reismotief in Spanje niet strookt met zijn verklaringen tegenover de grenspolitie dat hij voor zakendoeleinden naar Portugal wenst door te reizen. Verzoeker gaat nergens concreet in op deze vastgestelde ongerijmdheid tussen het toeristische reismotief waarvoor hij een Schengenvisum verkreeg en het thans naar voor gebrachte reismotief dat erin bestaat dat hij zaken wil doen in Portugal.

Verweerder heeft in zijn beslissing daarenboven ook geoordeeld dat verzoeker op het ogenblik dat hij werd tegengehouden aan de grens niet kon overtuigen dat hij werkelijk een zakelijk reismotief heeft. Verweerder stelde immers vast dat verzoeker niet bleek te beschikken over *“authentieke zakelijke documenten (businesscard, facturen, folders, brochures, ...)”* of over uitnodigingen die zijn vermeende zakenreis kunnen ondersteunen. Hij oordeelde dat de WhatsApp-berichten met een zekere Robin in Portugal die verzoeker toonde niet overtuigend zijn als bewijs. Verzoeker gaat als dusdanig niet concreet in op deze motieven. Hij toont niet aan dat de WhatsApp-berichten met een zekere Robin in Portugal onterecht niet zijn aanvaard als overtuigend bewijs van zijn zakelijk reismotief. De hierboven weergegeven vaststellingen in het verslag van de grenspolitie met betrekking tot deze WhatsApp-berichten doen in dit verband trouwens inderdaad ook meer vragen rijzen dan dat ze van aard zijn de gerezen twijfel omtrent het reisdoel te kunnen wegnemen.

In zoverre verzoeker nog wijst op zijn verklaring van 10 mei 2022 dat hij enkel in transit was in België voor vakantieredenen, om na twee weken terug te keren, merkt de Raad allereerst op dat verzoeker wel degelijk via België wenste te worden toegelaten tot het Schengengrondgebied en dat dus geen sprake is van een verblijf in transit. Het voorhouden dat men enkel in transit is terwijl men twee weken op vakantie wil komen naar België is al helemaal tegenstrijdig. Voor het overige kan de Raad enkel vaststellen dat deze verklaring van verzoekster strijdig is zowel met het door hem bij de visumaanvraag opgegeven toeristische reismotief in Spanje als met zijn verklaringen aan de grenspolitie dat hij voor zakelijke doeleinden naar Portugal wenste te reizen. Dit strookt ook niet met de aan de grenspolitie voorgelegde tickets voor een doorreis naar Lissabon, de naderhand voorgelegde hotelreservatie of het terugreisticket van 9 juni 2022. Met deze verklaring schept verzoeker enkel maar meer onduidelijkheid omtrent het werkelijke doel en de omstandigheden van zijn voorgenomen verblijf en ondermijnt hij op ernstige wijze zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker wijst nog op de vermeldingen in de beslissing tot intrekking van zijn visum dat hij initieel niet in het bezit was van een hotelreservatie en hij pas nadien een hotelreservatie toonde die geldig was van 10 tot 17 mei 2022. In dit verband blijkt uit het verslag van de grenspolitie dat verzoeker aanvankelijk verklaarde dat hij in Lissabon op hotel zou logeren, maar hij niet in het bezit bleek te zijn van een hotelreservatie. Even later verklaarde hij dat hij bij een zekere Robin in Portugal zou kunnen verblijven. Waarom hij dit dan verklaarde als hij een hotelreservatie had gemaakt, wordt door verzoeker niet verduidelijkt. Net voordat de grenspolitie zijn verslag wenste over te maken aan verweerder toonde verzoeker alsnog een WhatsApp bericht van zijn travel agent waaruit moest blijken dat er toch een hotel zou zijn geboekt voor hem van 10 tot 17 mei 2022. Het is niet duidelijk wanneer deze reservatie werd gemaakt en of dit reeds werd gedaan voor verzoekers aankomst in Zaventem. Verzoeker gaat met zijn betoog volledig voorbij aan zijn niet overeenstemmende verklaringen inzake zijn verblijfsomstandigheden en het pas na enige tijd plots alsnog voorleggen van een hotelreservatie, na hierover reeds te zijn gehoord door de grenspolitie en op een ogenblik dat de grenspolitie zijn verslag reeds min of meer had afgewerkt.

Het gegeven dat verzoeker, eens hij het Schengengrondgebied heeft betreden, hier vrij kan rondreizen en kan verblijven voor een kort verblijf, doet er geen afbreuk aan dat hij bij de grenscontrole het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf aannemelijk moet kunnen maken en hij nog moet voldoen aan de voorwaarden voor de afgifte van het visum.

Verzoeker kan niet aantonen dat verweerder enig concreet en relevant gegeven onterecht niet in rekening heeft gebracht. Op basis van de gedane vaststellingen heeft verweerder in alle redelijkheid kunnen oordelen dat verzoeker het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet aannemelijk kon maken bij de grenscontrole en dat in het verlengde hiervan bleek dat niet langer is voldaan aan de afgiftevoorwaarden voor het visum. Verzoeker toont geen onwettigheid aan waar zijn visum werd ingetrokken met toepassing van artikel 34, lid 2 van de Visumcode.

4.8. Verzoeker betoogt nog dat hij over voldoende geldelijke middelen beschikte voor het voorgenomen verblijf en dat hij een terugkeerticket had naar Ghana. Dit wordt in de bestreden beslissing niet betwist. Hiermee weerlegt verzoeker de motieven niet dat hij het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden niet kon aantonen en niet langer is voldaan aan de voorwaarden voor het visum.

4.9. Verzoeker bekritiseert verder het tweede motief op basis waarvan zijn visum werd ingetrokken, met name dat hij een bedreiging zou zijn voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid. Dit betreft evenwel een tweede en bijkomend motief op basis waarvan deze beslissing werd genomen. De beslissing vindt evenwel reeds een voldoende grondslag in het motief dat niet langer is voldaan aan de afgiftevoorwaarden voor het visum. De eventuele gegrondheid van deze kritiek kan dan ook niet leiden tot de nietigverklaring van de beslissing tot intrekking van het visum.

4.10. Verzoeker wijst ten slotte op het bepaalde in artikel 34, lid 4 van de Visumcode dat het feit dat de houder van een visum aan de grens niet alle in artikel 14, lid 3 bedoelde bewijsstukken kan overleggen, niet automatisch leidt tot een besluit tot nietigverklaring of intrekking van het visum. Verweerder steunt zijn beslissing evenwel niet zozeer op het gegeven dat verzoeker bij de grenscontrole niet alle in artikel 14, lid 3 van de Visumcode bedoelde bewijsstukken kon overleggen. Hij stelde, na verzoeker te hebben gehoord, vast dat het door verzoeker opgegeven reisdoel verschillend is van het reisdoel dat hij opgaf bij zijn visumaanvraag, dat hij noch het doel noch de omstandigheden van het voorgenomen verblijf aannemelijk kon maken en dat niet langer blijkt te zijn voldaan aan de voorwaarden van het visum.

4.11. In de gegeven omstandigheden toont verzoeker een schending van de aangehaalde bepalingen van de Visumcode of van het zorgvuldigheidsbeginsel niet aan.

4.12. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond..

5. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS